

Po krščanskem svetu

O versko-cerkvenih razmerah v Nemčiji nekaj dejstev. Nadškof dr. Klein v Paderbornu je poslal dr. Meyerju, gauleiterju in nadpredsedniku province Westfalen, pismo, v katerem se pritožuje radi javnega sramotenja verske in zlasti katoliške misli v mestu Paderborn. Priredil se je namreč v tem mestu nekaj »zgodovinski sprevod«. Na prvem vozu je bil lepak z napisom »V brezbožniški pokret!« Na tem vozu je bil človek, oblečen v obleko redovnika, ki je s krtačo iz steklenice škropil vodo med ljudstvo. S tem se je hotela sramotiti raba blagoslovljene vode. Na drugem vozu so bile tri osebe, preoblečene v obleko jezuitov, ter so s smešnimi kretnjami delale znamenje križa nad množico. Na tretjem vozu je neka oseba predstavljala papeža Leona III., kako na državem zboru v Paderbornu s svojim žemastim spremstvom prosi pomoči Karla Velikega, frankovskega vladarja. Nadškof končno zahteva kazensko postopanje zoper ljudi, ki so si drznili tako sramotiti verske običaje ter žaliti versko čustvo katoliškega ljudstva. — V Ramersdorfu je imel okrožni voditelj predavanje za krajevne voditelje stranknih organizacij, v katerem je zlasti poudaril ti-le dve glavni točki: 1. nemška država se mora razširiti na 18 kratni obseg onega, ki ga je imela leta 1918. Anglija ima 18% zemeljske površine, Italija 4¼%, Nemčija zahteva 9% zemeljske površine. Švica in Poljska sta nekaj pripadali Nemčiji, zakaj ne bi sedaj zopet pripadali? Čehi dobijo iste zakone kot judje, ne smejo se rasno mešati z Nemci. Imajo svoj jezik in svojo kulturo. S časom pa bodo stisnjeni na vedno ožji in ožji prostor. V 100 do 200 letih ne bo več Čehov. Kar se tiče cerkve, se mora uničiti. Narodni socializem in cerkev sta kakor ogenj in voda. Ni mogoče biti cel narodni socialist in dober katoličan. Mogoče pa je, da bi cerkev nekako trpela, in sicer pod sledečimi pogoji: 1. dati mora vso svojo posest, svoje zgradbe in svoj denar; 2. duhovniki naj ne zahtevajo nobene plače od države, marveč naj se zadovoljijo s tem, kar jim ljudstvo da; naj hodijo v žakljevini po vaseh in naj pridigajo. — Dunajski nadškof kardinal dr. Innitzer je imel v kraju Tiefental napovedano vizitacijo z birmovanjem. Ko je prišel tja, so bila cerkvena vrata zaprta. Zaprl jih je tamošnji župan in odnesel ključ. Nadškof je izrekel nad to župnijo kaznen interdikt (prepovedi bogoslužnih dejanj, deljenja sv. zakramentov). — Solnograški nadškof je izgubil, kakor smo že poročali, svojo palačo, ki so jo spremenili v vojašnico narodno-socialistične milice. Preselil se je v drugo stanovanje, ki mu je pa tudi bilo odvzeto. Solnograški kapucini so morali zapustiti svoj samostan, ki se je spremenil v porodnišnico. — V Nemčiji se prideluje vedno več špirta (žganja). V dobi od oktobra 1938 do junija 1939 se je pridelalo 40,28 milijonov hektolitrov špirta, 37 hektolitrov več kot v dobi od oktobra 1937 do junija 1938. Prodaja pitnega žganja se je dvignila na 844.000 hektolitrov od 627.000 hektolitrov v preteklem letu, torej za 35%. Konzum žganja torej v Nemčiji raste.

Vole za duše. Alojzij Turk je napisal v »Kraljestvu božjem« o boju za vole in za

duše naslednje poročilo: V vasi Džermijan na grški meji pod Kajmakčalanom (bitolska župnija) je naseljenih nekaj dalmatinskih družin iz mesta Blata na Korčuli. Odpadli Dalmatince Marušič, ki je sedaj profesor na pravoslavnem bogoslovju v Bitolju, je pred leti razvil veliko propagando za odpad v pravoslavje. To akcijo je podpirala tudi upravna oblast, posebej še uradniki urada (poverjenišva) agrarne reforme, ki so obljubljali odpadnikom boljše zemljo. Za prestop v pravoslavje so obljubljali pravoslavni cerkveni krogi podporo v denarju, žitu in živini. Nekoliko družin je res šlo na te limance in so prestopili. Dobili so zares nagrade — ceno duše. Eden od njih, Marko po imenu, je dobil par teličkov, ki so sedaj že postavni voli. Pa je Marka in še nekatere grizla vest in so se vrnili nazaj v katoliško cerkev pred letom dni. Sedaj pa so se spomnili pravoslavni funkcionarji, da bi bilo dobro dobiti te vole nazaj. Marko ima sicer potrdilo, da je vole plačal, ali kaj mu vse to pomaga, ko sta na njega navalili

Zaključek II. gasilskega kongresa

Zadnjič smo poročali o otvoritvi II. kongresa jugoslovanskega gasilstva v Ljubljani. Glavna kongresna prireditelj je bila na Veliko Gospojnico in je bila oznanjena že na predvečer z ognjemtom na Stadionu, katerega je občudovalo 20.000 ljudi, ter z budnicami na Marijin praznik zjutraj po ljubljanskih ulicah. Deževalo je in zdelo se je, da bo zadnji kongresni dan vreme popolnoma odpovedalo. Kljub dežju pa so se že v zgodnjih urah začeli gasilci zbirati po vseh ulicah z upanjem, da se bo nebo vendarle zjasnilo. In res je že proti osmi uri začel dež ponehavati in z vseh strani so klicali zvočniki gasilske čete na zbirališče.

Sprevod

Na Kralja Petra trgu je bila v zelenju ter zastavah postavljena častna tribuna, s katere so opazovali nad eno uro trajajoči mimohod: predsednik vlade Dragiša Cvetkovič, gradbeni minister dr. Miha Krek, minister za telesno vzgojo Gjurjo Čejović, ministri brez listnice Ante Maštrovič, Br. Miljuš in Franc Snoj, ki je hkratu kot starešina Gasilske zveze vodil vrhovno vodstvo spreveda, dalje ban dr. Marko Natlačen, kraljev zastopnik in zastopnik vojne-ga ministra general Dodič, zastopnik pokrovitelja princa Tomislava podpolkovnik Boris Garbatovski, ljubljanski župan dr. Juro Adlešič, podpredsednik narodne skupščine Alojzij Mihelčič, mnogi senatorji in narodni poslanci ter ostali zastopniki raznih civilnih oblasti, korporacij in organizacij, tako predsednik Kmetijske zbornice Martin Steblovnik itd. Celokupno so bili navzoči pri veliki gasilski paradi tudi zastopniki gasilstva iz sosednjih držav.

Na čelu spreveda, ki se je začel pomicati okrog desetih, med častno stražo, so vozili kip gasilskega zaščitnika sv. Florijana. Pred kipom je korakala godba, za njim pa po en zastopnik slovenskih, hrvatskih in srbskih gasilcev s praporom Gasilske zveze kraljevine Jugoslavije. V sprevodu je korakalo mimo častne tribune 9645

Tako lovi muhe

AEROXON
z
zaponcem

Mnogo se ponareja!!
Zato zahtevajte izrecno
„Aerixon“

poleg pravoslavnihih popov še občina in celo okrajno glavarstvo. Sedaj se bje ljut boj — boj za vole, ki so cena duše, cena ljudi.

slovenskih gasilcev, vseh zastav je bilo 147 in med posameznimi četami je igralo 19 godb iz raznih krajev.

Posebno občudovanje so vzbudili ljubljanski gasilci, ki so peljali s seboj najstarejše ročne brizgalne do najbolj modernih motork. Na eni stari brizgalni so se vozili najstarejši gasilci iz Ljubljane.

Na Kongresnem trgu

Po končanem in z občudovanjem spremljanim mimohodu so se razvrstile ogromne gasilske množice po Kongresnem trgu. Sv. mašo je opravil ljubljanski vladika g. dr. Gregorij Rožman, ki je očrtal na podlagi svetopisemskih izrekov vzvišene naloge gasilca, kateri žrtvuje tudi svoje življenje za blagor svojega bližnjega.

Koj po službi božji je bilo kratko gasilsko zborovanje, s katerega so bile poslone vdanostne brzovjavke kraljevemu domu. Govorila sta minister Franc Snoj in minister za telesno vzgojo Čejović.

Zaključek kongresa

Na Marijin praznik popoldne je bil kongres zaključen z velikim gasilskim nastopom na Stadionu. Fanfare so oznanile začetek prireditve, katero je spremljalo z največjo pozornostjo in občudovanjem 40 tisoč gledalcev. Skozi oba glavna vhoda na Dunajski cesti je prikorakalo deset kolon gasilcev v svečanih uniformah, ki so v četverstopih odšli pred glavno tribuno. Železničarska godba »Sloga« je ves čas neumorno spremljala vse nastope od prve do zadnje točke in je zaigrala državno himno, ko so na velik jambor pred glavno tribuno počasi dvigali državno zastavo. Tudi tem se je začel popoldanski nastop, med katerim so bile razdeljene mnoge nagrade zmagovalcem pri gasilskih tekmah. Roj Ormoža je prejel kot prvo nagrado 100 m cevi in pokal mesta Beograda, roj gasilske čete Maribor-mesto je dobil kot drugi 60 m cevi in pokal ministra Snoja, tretji so bili Vrhnjani, ki so dobili 30 m cevi, diplomo in srebrn venec mestne občine ljubljanske.